

Bekendtgørelse af lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven)¹⁾

Herved bekendtgøres lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 3. juli 2015, med de ændringer, der følger af § 11, nr. 2 og 3, i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og § 4, nr. 3, i lov nr. 1499 af 23. december 2014.

Den ændring, der følger af § 11, nr. 1, i lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 5 i lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.).

Kapitel 1

Formål, definitioner m.v.

§ 1. Loven har til formål at sikre, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forebygger og afhjælper skaden eller faren og afholder alle omkostninger hertil.

§ 2. Loven finder anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter denne lov ifølge en afgørelse truffet efter

- 1) lov om miljøbeskyttelse,
- 2) lov om forurennet jord,
- 3) lov om beskyttelse af havmiljøet,
- 4) lov om vandforsyning m.v.,
- 5) lov om miljø og genteknologi,
- 6) lov om naturbeskyttelse,
- 7) lov om skove,
- 8) lov om jagt og vildtforvaltning,
- 9) lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken,
- 10) lov om vandløb,
- 11) lov om råstoffer,
- 12) lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug,
- 13) regler fastsat efter lov om fiskeri og fiskeopdræt,
- 14) regler fastsat efter lov om havne eller
- 15) regler fastsat efter lov om kystbeskyttelse.

§ 3. Loven finder ikke anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, når der er forløbet mere end 30 år, siden den emission eller begivenhed, der førte til skaden eller faren, har fundet sted, jf. dog § 48, stk. 3.

§ 4. Loven finder ikke anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis skaden eller faren er forvoldt ved

- 1) diffus forurening, hvor det ikke er muligt at fastslå sammenhængen mellem skaden og den enkelte forureners handlinger eller undladelser,
- 2) krig eller borgerlige uroligheder,
- 3) en aktivitet omfattet af traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller en begivenhed eller aktivitet, for hvilke reglerne om ansvar eller erstatning falder ind under anvendelsesområdet af
 - a) Pariskonventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område og Bruxellesstillægskonventionen af 31. januar 1963,
 - b) Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade,
 - c) konventionen af 12. september 1997 om supplerende erstatning for nuklear skade,
 - d) den fælles protokol af 21. september 1988 om anvendelse af Wienkonventionen og Pariskonventionen eller
 - e) Bruxelleskonventionen af 17. december 1971 om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale,
- 4) en naturbegivenhed af usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig art,
- 5) aktiviteter fra orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, i det omfang deres aktiviteter hovedsagelig tjener forsvarsformål eller den internationale sikkerhed eller udelukkende tjener til at beskytte mod naturkatastrofer, eller
- 6) hændelser, for hvilke reglerne om ansvar eller erstatning falder ind under anvendelsesområdet af
 - a) konventionen af 27. november 1992 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening,
 - b) konventionen af 27. november 1992 om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening,
 - c) konventionen af 23. marts 2001 om civilretligt ansvar for forurenings-skader forårsaget af bunkersolie eller
 - d) konventionen af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer.

Stk. 2. Fremtidige ændringer af de konventioner, der er nævnt i stk. 1, nr. 3 og 6, finder anvendelse i forhold til denne lov, når de er gennemført i dansk ret.

§ 5. Loven omfatter undersøgelse og afhjælpning af en miljøskade og undersøgelse af og forebyggelse ved en overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en erhvervsmæssig aktivitet, og hvor det af en myndigheds afgørelse fremgår, hvem der kan anses for ansvarlig for miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 2. Ved erhvervsmæssig aktivitet forstås i denne lov enhver aktivitet, der udføres i forbindelse med en økonomisk aktivitet, en forretning eller en virksomhed, uanset om denne er privat eller offentlig, og uanset om den udføres med eller uden økonomisk gevinst for øje.

§ 6. Loven berører ikke den ret til at begrænse sit ansvar, som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade har efter sølovens kapitel 9.

§ 7. Ved en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af opnåelse eller opretholdelse af en gunstig bevaringsstatus for sådanne arter og områder. Påvirkningen vurderes i forhold til den hidtidige tilstand, jf. § 16 og regler fastsat efter § 18.

Stk. 2. Skade, der er en følge af en tidligere identificeret negativ påvirkning på grund af handlinger omfattet af en plan eller et projekt, som er udtrykkelig godkendt af en myndighed efter vurderinger som krævet i artikel 6, stk. 3, eller artikel 16 i Rådets direktiv om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter eller artikel 9 i Rådets direktiv om beskyttelse af vilde fugle, anses ikke som en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Skade på en beskyttet art, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted efter den 1. juli 2008, når den følger af en bestemt aktivitet, som har fundet sted forud for artens optagelse på fortegnelsen over beskyttede arter, jf. bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, anses ikke som en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 4. Skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted efter den 1. juli 2008, når den følger af en bestemt aktivitet, som har fundet sted forud for områdets udpegning i medfør af miljømålsloven, anses ikke som en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

§ 8. Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

- 1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning, eller
- 2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning.

Stk. 2. Skader på vandmiljøet, der skyldes ændringer af et overfladevandområdes fysiske udformning eller forandringer i grundvandsforekomstens niveau, og skader på vandmiljøet, der vil indebære manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse til god tilstand, er ikke omfattet af loven, i det omfang disse skaders indtræden er en konsekvens af ændringer og aktiviteter, der er sket eller udført i overensstemmelse med regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, jf. § 13, og i § 19, stk. 1, i lov om vandplanlægning.

§ 9. Ved en miljøskade på jord forstås i denne lov en jordforurening, som er en følge af en direkte eller indirekte tilførsel af stoffer, organismer eller mikroorganismer til jord eller undergrund, og som medfører en betydelig risiko for, at menneskers sundhed påvirkes negativt.

§ 10. Ved en skade forstås i denne lov en målelig forringelse af en naturressource eller af en naturressources udnyttelsesmuligheder, som er indtrådt direkte eller indirekte.

§ 11. Ved en overhængende fare for en miljøskade forstås i denne lov, at der er en tilstrækkelig sandsynlighed for, at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid.

§ 12. Ved den ansvarlige forstås i denne lov adressaten for en administrativ afgørelse omfattet af § 2.

§ 13. Ved forebyggende foranstaltninger forstås i denne lov foranstaltninger, der træffes, når en begivenhed, handling eller undladelse har medført overhængende fare for en miljøskade, med henblik på at forebygge eller minimere den pågældende skade.

§ 14. Ved afhjælpende foranstaltninger over for en miljøskade på vandmiljøet eller beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder forstås i denne lov enhver foranstaltning eller kombination af foranstaltninger, herunder afbødende eller foreløbige foranstaltninger, der tjener til at genoprette, genskabe eller erstatte skadede naturressourcer eller udnyttelsesmuligheder eller tilvejebringe tilsvarende alternativer til disse naturressourcer eller udnyttelsesmuligheder.

Stk. 2. Ved afhjælpende foranstaltninger over for en miljøskade på jord forstås i denne lov fjernelse af en konstateret forurening og genoprettelse af den hidtidige tilstand eller tilsvarende afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, hvorledes miljøskader omfattet af stk. 1 skal afhjælpes.

§ 15. Ved naturressourcer forstås i denne lov beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, vandforekomster som omfattet af lov om vandplanlægning og jord.

Stk. 2. Ved en naturressources udnyttelsesmuligheder forstås en naturressources funktioner til gavn for en anden naturressource eller for offentligheden.

Stk. 3. Ved beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder forstås arter, der er omfattet af bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, og internationale naturbeskyttelsesområder, der er udpeget i medfør af miljømålsloven.

§ 16. Ved hidtidig tilstand forstås i denne lov den tilstand, som naturressourcerne og disses udnyttelsesmuligheder befandt sig i på det tidspunkt, hvor skaden indtrådte.

§ 17. Ved retablering, herunder naturlig retablering af skader på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder og på vandmiljøet, forstås i denne lov tilbageførelse af skadede naturressourcer eller udnyttelsesmuligheder til deres hidtidige tilstand.

§ 18. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, hvilke forhold og kriterier der skal tages i betragtning ved afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Kapitel 2

Sikkerhedsstillelse

§ 19. Den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal stille sikkerhed over for miljø- og fødevareministeren for opfyldelse af sine forpligtelser. Sikkerhedsstillelsen skal dække ministerens udgifter til sagsbehandling og til håndhævelse af forpligtelserne efter § 33, stk. 2, og § 35.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter sikkerhedsstillelsens størrelse og andre vilkår for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om sikkerhedsstillelsen, herunder om fordelingen af forpligtelsen til at stille sikkerhed, når der er flere ansvarlige for en miljøskade, om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og om frigivelse af sikkerhedsstillelsen.

Kapitel 3

Påbud om forebyggende og afhjælpende foranstaltninger m.v.

§ 20. Miljø- og fødevareministeren skal påbyde den ansvarlige at give de oplysninger og foretage de undersøgelser m.v., som har betydning for vurderingen af, hvordan følgerne af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade afhjælpes eller forebygges. Den ansvarlige kan herunder påbydes at foretage prøveudtagning, analyser og måling af stoffer m.v. og andre undersøgelser med henblik på at klarlægge

- 1) årsagerne til og virkningerne af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade,
- 2) en miljøskades art og omfang og
- 3) ændringer i omfanget og arten af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som er indberettet efter § 28.

§ 21. Hvis der fremkommer oplysninger, som ikke forelå på tidspunktet for afgørelsen om, at sagen skal behandles efter denne lov, og som viser, at en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade med overvejende sandsynlighed ikke kan være forvoldt af adressaten for myndighedens afgørelse, sender miljø- og fødevareministeren de nye oplysninger til den myndighed, som har truffet afgørelsen, jf. § 2,

med henblik på, at sagen igen behandles efter reglerne i den lovgivning, som afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, er truffet efter.

Stk. 2. Konstateres der under sagsbehandlingen, at der ikke kan tilvejebringes sikkerhed efter § 19, behandles sagen efter reglerne i den lovgivning, som afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, er truffet efter. Kan der kun tilvejebringes sikkerhed for en del af udgifterne, behandles den resterende del af sagen efter disse regler.

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan påbyde den ansvarlige at træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger i forbindelse med en overhængende fare for en miljøskade eller praktisk gennemførlige tiltag med henblik på at begrænse eller forhindre yderligere miljøskade.

Stk. 2. Påbuddet skal omfatte krav om at fjerne en konstateret forurening eller anden negativ påvirkning af naturressourcer og at genoprette den hidtidige tilstand eller foretage tilsvarende afhjælpende foranstaltninger, i det omfang påbud herom kunne være meddelt efter den lov, hvorefter der blev truffet afgørelse om, at forureningen eller anden negativ påvirkning indebar en overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Påbuddet kan ikke omfatte de indgreb og foranstaltninger, der træffes af forsvarsministeren i medfør af lov om beskyttelse af havmiljøet.

§ 23. Miljø- og fødevareministeren skal påbyde den ansvarlige at afhjælpe en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder eller på vandmiljøet i overensstemmelse med regler fastsat efter § 14, stk. 3.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren skal påbyde den ansvarlige at afhjælpe en miljøskade på jord ved at fjerne en konstateret forurening og genoprette den hidtidige tilstand eller foretage tilsvarende afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 3. Påbud efter stk. 1 kan ikke omfatte de indgreb og foranstaltninger, der træffes af forsvarsministeren i medfør af lov om beskyttelse af havmiljøet.

§ 24. Er der indtruffet flere miljøskader på en sådan måde, at afhjælpende foranstaltninger efter § 23 ikke kan iværksættes samtidig, afgør miljø- og fødevareministeren, hvilken miljøskade der skal afhjælpes først under hensyntagen til miljøskadernes art, udbredelse og alvor, muligheder for naturlig retablering og risikoen for menneskers sundhed.

§ 25. Påbud efter §§ 20, 22 og 23 kan meddeles, uanset om den ansvarlige har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige ikke har rådighed over ejendommen, kan miljø- og fødevareministeren meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser og forebyggende og afhjælpende foranstaltninger gennemføres af den ansvarlige for miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Når andre ved udførelse af foranstaltninger efter denne lov har forvoldt skade på anden mands ejendom, kan ejeren eller brugeren af ejendommen gøre erstatningskrav gældende over for miljø- og fødevareministeren, når der ikke kan opnås enighed om erstatningsfastsættelsen, eller når skadevolderen ikke kan dække erstatningskravet og miljø- og fødevareministeren indtræder i skadelidtes erstatningskrav mod den, der har forvoldt skaden.

Stk. 4. Erstatningsfastsættelse efter stk. 3 og erstatningsfastsættelse vedrørende skade, der er forårsaget ved miljø- og fødevareministerens udførelse af foranstaltninger efter denne lov, foretages i mangel af enighed af de taksationsmyndigheder, der er nedsat efter lov om offentlige veje. §§ 107-111, 114-118 og 122 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse, idet det dog er ministeren, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

§ 26. Hvis en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade kan henføres til flere ansvarlige, kan påbud efter §§ 20, 22 og 23 meddeles dem alle. Påbuddet til den enkelte ansvarlige fastsættes under

hensyn til den andel af den samlede skade eller fare for skade, som den pågældende bærer ansvaret for. Hvis det ikke er muligt at vurdere flere ansvarliges respektive andele af ansvaret for skaden eller faren for skaden, skal ministeren i påbuddene lægge til grund, at ligelige andele af ansvaret for skaden eller faren for skaden, herunder de dele, der ikke med sikkerhed kan henføres til en eller flere ansvarlige, skal henføres til de ansvarlige.

Stk. 2. Der kan ikke meddeles påbud til en ansvarlig, hvis det må antages, at kun en ubetydelig andel af ansvaret kan henføres til den pågældende.

Stk. 3. Hvis de ansvarlige, der er meddelt påbud efter stk. 1, ikke kan blive enige om sammen at efterkomme påbuddene, kan et nyt påbud om foretagelse af undersøgelser eller forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger meddeles til den ansvarlige, som må antages at have forårsaget den største andel af skaden eller faren for skade.

Stk. 4. Hvis miljø- og fødevareministeren har påbudt, at ligelige andele af ansvaret for skaden eller faren for skade skal henføres til de ansvarlige, og hvis de ansvarlige ikke kan blive enige om sammen at efterkomme påbuddene, kan påbud om foretagelse af undersøgelser eller forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger meddeles til den ansvarlige eller de ansvarlige, der har rådighed over den eller de berørte ejendomme. Hvis ingen ansvarlige har rådighed over den eller de berørte ejendomme, kan et sådant påbud rettes mod den eller de ansvarlige, der senest har haft rådighed over den enkelte berørte ejendom. I tilfælde af at ingen af de ansvarlige har eller har haft rådighed over den eller de berørte ejendomme, kan påbuddet meddeles enhver af de ansvarlige.

Stk. 5. Den, der er forpligtet til at gennemføre påbud efter stk. 3 eller 4, kan kræve udgifterne dækket af de øvrige ansvarlige, i det omfang omkostningerne til efterkommelse af påbuddet kan henføres til deres andel af skaden og de øvrige ansvarlige var eller kunne være adressat for et påbud efter denne lov.

§ 27. Miljø- og fødevareministeren lader oplysninger om forvarslede eller meddelte påbud tinglyse på den eller de ejendomme, der er berørt af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, for påbudsadressatens regning, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Oplysninger om forvarslede eller meddelte påbud efter § 25, stk. 2, tinglyses ikke.

Stk. 3. Hvis et påbud, der er forvarslet, ikke meddeles endeligt, afholder miljø- og fødevareministeren tinglysningsudgiften.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren lader oplysninger om forvarslede eller meddelte påbud aflyse, når påbuddet er efterkommet.

Kapitel 4

Forværring af en miljøskade eller forøgelse af en overhængende fare for en miljøskade

§ 28. Den ansvarlige skal straks underrette miljø- og fødevareministeren om alle relevante aspekter af situationen, hvis en allerede indtrådt miljøskade forværres eller en overhængende fare for en miljøskade forøges eller udvikler sig til en miljøskade.

§ 29. Den ansvarlige skal, i tilfælde af at en allerede indtrådt miljøskade forværres eller en overhængende fare for en miljøskade forøges eller udvikler sig til en miljøskade, straks træffe ethvert praktisk gennemførligt tiltag eller de nødvendige forebyggende foranstaltninger for at forhindre eller begrænse forværringen eller forøgelsen.

Stk. 2. Ved bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening finder § 34, jf. § 47 f, og § 35, jf. § 47 g, i lov om beskyttelse af havmiljøet anvendelse.

§ 30. Underretning efter § 28 indebærer ingen indskrænkning i den ansvarliges pligt til at søge følgerne af en miljøskade, herunder forværring af skaden, effektivt afværget eller faren for, at en miljøskade indtræder, forebygget.

Kapitel 5

Tilsyn

§ 31. Miljø- og fødevarerministeren fører tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat i medfør af loven, overholdes, og at afgørelser efterkommes.

§ 32. Miljø- og fødevarerministeren skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 33. I de situationer, der er nævnt i § 32, skal miljø- og fødevarerministeren meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan lade påbudte foranstaltninger efter kapitel 3 udføre for påbudsadressatens regning, når den fastsatte frist er udløbet.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministerens afgørelser efter stk. 1 og 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 34. Miljø- og fødevarerministeren eller den, der er bemyndiget hertil af denne, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at føre tilsyn eller varetage andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Ministeren har herunder adgang til at fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og andre genstande uden vederlag. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres.

Stk. 2. Politiet yder myndigheder og personer, der af disse er bemyndiget hertil, bistand ved udøvelse af beføjelserne efter stk. 1. Miljø- og fødevarerministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ved undersøgelser og tilsyn på ejendomme, lokaliteter og anlæg og i transportmidler skal indehavere og ansatte yde miljø- og fødevarerministeren fornøden vejledning og hjælp.

§ 35. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, kan miljø- og fødevarerministeren udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som den ansvarlige ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

Kapitel 6

Administrative bestemmelser

§ 36. Klageberettigede efter § 55 kan anmode miljø- og fødevarerministeren om at træffe foranstaltninger efter kapitel 3 og 5.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger til støtte for anmodningen om foranstaltninger vedrørende en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. § 55, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 37. Inden der træffes afgørelse efter denne lov, skal adressaten skriftligt underrettes om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt. Adressaten skal i samme forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved afgørelsen.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 kan undlades, hvis en øjeblikkelig afgørelse er nødvendig, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig, jf. dog § 38.

§ 38. Inden miljø- og fødevarerministeren træffer afgørelse efter § 23, skal ministeren skriftligt underrette de klageberettigede, jf. § 55, om udkastet til afgørelsen og om, at de klageberettigede har ret til at kommentere udkastet inden 4 uger fra underretningen. Ministeren kan i særlige tilfælde fravige fristen i 1. pkt. Når offentlig annoncering finder sted, jf. stk. 3, regnes fristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis fri-

sten udløber på en lørdag, en helligdag, en grundlovsdag, en juleaftensdag eller en nytårsaftensdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Udkast til afgørelser skal alene meddeles de foreninger og organisationer, der er nævnt i § 55, stk. 1, nr. 3-6, når de har anmodet miljø- og fødevareministeren om at modtage underretning om sådanne afgørelser, jf. § 42.

Stk. 3. Underretning af de personer, der er nævnt i § 55, stk. 1, nr. 2, kan finde sted ved offentlig annoncering. Annoncering kan ske udelukkende digitalt.

§ 39. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelser, der kan påklages, skal tillige meddeles klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 55.

Stk. 2. Afgørelser skal alene meddeles de foreninger og organisationer, der er nævnt i § 55, stk. 1, nr. 3-6, når de har anmodet miljø- og fødevareministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 42.

Stk. 3. Underretning til de personer, der er nævnt i § 55, stk. 1, nr. 2, kan finde sted ved offentlig annoncering. Annoncering kan ske udelukkende digitalt.

§ 40. Påbud efter kapitel 3 skal indeholde en frist for, hvornår afgørelsen skal være efterkommet. Når der foreligger særlige forhold, kan det dog bestemmes, at påbud skal efterkommes straks.

§ 41. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om annoncering efter §§ 38 og 39.

§ 42. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kan meddele miljø- og fødevareministeren, hvilke bestemte typer af afgørelser efter loven foreningen ønsker underretning om, jf. § 39, stk. 1. Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af natur og miljø. Tilsvarende gælder for lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan meddele miljø- og fødevareministeren, hvilke bestemte typer af afgørelser efter loven foreningen eller organisationen ønsker underretning om, jf. § 39, stk. 1. Tilsvarende gælder for landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 3. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger og organisationer er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

§ 43. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 4, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige kommunalbestyrelsen eller regionsrådet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er henlagt til miljø- og fødevareministeren.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om behandlingen af de i stk. 4 nævnte sager.

§ 44. Miljø- og fødevareministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalbestyrelsen og regionsrådet skal tilvejebringe oplysninger til brug for vurderingen af forhold, der er omfattet af denne lov, inden for den enkelte kommunes eller regions område.

Stk. 2. I afgørelser efter stk. 1 kan det bestemmes, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens og regionsrådets forpligtelser til at tilvejebringe oplysninger til brug for vurderingen af forhold, der er omfattet af denne

lov, inden for den enkelte kommunes eller regions område og om, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministerens afgørelser efter stk. 1 og efter regler fastsat efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 45. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges forpligtelser til at tilvejebringe oplysninger om foranstaltninger i henhold til loven.

Stk. 2. I regler efter stk. 1 kan det bestemmes, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form, og at afgørelser, der træffes efter reglerne, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 45 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

- 1) afgørelser i medfør af kapitel 3 og 5 og regler udstedt i medfør heraf,
- 2) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af kapitel 3, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,
- 3) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed,
- 4) klage over afgørelser som nævnt i nr. 1 og
- 5) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-4.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, der er omfattet af stk. 1.

§ 45 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder udelukkende digital, af de i § 45 a, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

Kapitel 7

Dækning af omkostninger

§ 46. Den, der er ansvarlig for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal dække omkostningerne i forbindelse med miljø- og fødevareministerens administration og tilsyn efter lovens kapitel 2-6.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne forbundet med ministerens administration og tilsyn efter stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af rente ved manglende eller for sen betaling af omkostningerne nævnt i stk. 1. Forrentningen sker fra forfaldsdagen og forrentes med en månedlig rente på 1,3 pct. for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken omkostningerne skal betales, dog mindst 50 kr.

§ 47. (Ophævet)

Kapitel 8

Forældelse

§ 48. Krav på dækning af udgifter, jf. § 33, stk. 2, og § 35, forældes efter 5 år fra den dato, hvor foranstaltningerne er afsluttet, eller hvor den ansvarlige for den emission eller begivenhed, som har forvoldt en miljøskade eller fremkaldt en overhængende fare for en miljøskade, er blevet identificeret. Den seneste af disse datoer lægges til grund.

Stk. 2. Stk. 1 gælder endvidere for krav på dækning af en myndigheds udgifter ved foranstaltninger efter anden lovgivning, når disse foranstaltninger kunne være påbudt gennemført efter lovens kapitel 3 eller er omfattet af § 47 f eller § 47 g i lov om beskyttelse af havmiljøet.

Stk. 3. Krav nævnt i stk. 1 og 2 forældes senest 30 år efter den emission eller begivenhed, der førte til en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, medmindre lovgivningens almindelige regler om forældelse indebærer, at forældelsen først indtræder på et senere tidspunkt.

Kapitel 9

Forholdet til almindelige erstatningsregler

§ 49. Loven begrænser ikke miljømyndighedernes adgang til erstatning efter almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt eller i medfør af regler, som er fastsat i eller i medfør af anden lovgivning.

Kapitel 10

Klage og søgsmål

§ 50. Medmindre andet fremgår af loven, kan afgørelser efter loven påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

§ 51. En klage over et påbud eller en afgørelse om sikkerhedsstillelse har opsættende virkning. Miljø- og fødevarerministeren eller klageinstansen kan dog bestemme, at klager over påbud eller afgørelser om sikkerhedsstillelse ikke skal have opsættende virkning, når særlige grunde taler herfor.

§ 52. Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til miljø- og fødevarerministeren ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for miljø- og fødevarerministeren. Miljø- og fødevarerministeren skal, hvis ministeren vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra miljø- og fødevarerministeren med ministerens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 2. Når miljø- og fødevarerministeren videresender klagen til Natur- og Miljøklagenævnet, sender ministeren samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Natur- og Miljøklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 39, stk. 3, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, en helligdag, en grundlovsdag, en juleaftensdag eller en nytårsaftensdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 4. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 5. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal miljø- og fødevareministeren snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 1, 4. og 5. pkt., og stk. 2 ikke anvendelse.

§ 53. (Ophævet)

§ 54. (Ophævet)

§ 55. Miljø- og fødevareministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald,
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål,
- 4) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser,
- 5) lokale foreninger og organisationer, som har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål,
- 6) lokale foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 7) berørte myndigheder.

Stk. 2. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer er ikke omfattet af stk. 1, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Ved klage efter stk. 1, nr. 3-6, kan klagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne indsender vedtægter eller på anden måde dokumenterer klageberettigelsen.

§ 56. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der er udstedt i medfør af loven, skal være anlagt, inden 12 måneder efter at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt annonceret, regnes søgsmålsfristen dog altid fra datoen for annoncering.

Kapitel 11

Straf m.v.

§ 57. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at efterkomme afgørelser efter loven,
- 2) undlader at underrette efter § 28,
- 3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger efter § 28,
- 4) undlader at træffe foranstaltninger efter § 29 eller
- 5) modvirker adgangen til en ejendom, en lokalitet eller et transportmiddel i strid med § 34.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på naturen eller miljøet eller fremkaldt overhængende fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på overtrædelser begået fra udenlandske skibe, medmindre overtrædelsen er begået i indre territorialt farvand. For overtrædelser begået fra udenlandske skibe i ydre territorialt farvand kan straffen stige til fængsel indtil 2 år, hvis der er tale om forsætlig og alvorlig forurening af havmiljøet.

Stk. 4. I regler, der fastsættes efter §§ 44 og 45, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 58. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre fængselsstraf.

Kapitel 12

Ikrafttræden m.v.

§ 59. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter efter forhandling med erhvervs- og vækstministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 4, stk. 1, nr. 6, litra c og d.²⁾

§ 60. Loven finder anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted efter den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted efter den 1. juli 2008, når den følger af en bestemt aktivitet, som fandt sted og blev afsluttet inden denne dato.

§ 61. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love, hvis § 37 angår § 47, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 1608 af 22. december 2010³⁾, hvis § 21 angår § 50, § 52, stk. 1, og §§ 53-54, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. (Udelades)

Stk. 4. Verserende sager i Miljøklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor der efter de hidtil gældende regler er udtaget sagkyndige til behandling af den pågældende sag, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af disse.

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 1273 af 21. december 2011 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang), hvis § 7 angår § 38, stk. 3, og § 39, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Lov nr. 446 af 23. maj 2012 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om forurennet jord og forskellige andre love (Implementering af direktivet om industrielle emissioner, digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem, afgifter ved ferskvandsdambrug og regulering af anvendelse af uorganisk gødning m.v.), hvis § 5 angår §§ 45 a og 45 b, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 7. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 580 af 18. juni 2012 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.), hvis § 10 angår § 52, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder anvendelse på afgørelser truffet i 1. instans efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Verserende klagesager over afgørelser påklaget af ministeren efter § 84, stk. 1, nr. 2, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug færdigbehandles af Natur- og Miljøklagenævnet.

Lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love, hvis § 11 angår § 8, stk. 1 og 2 og § 15, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 2 og 3, § 4, nr. 2, §§ 5-11⁴⁾, § 12, nr. 1, 3, 4 og 6, § 13, § 14, nr. 1 og 2 og 4-8, og §§ 15 og 16. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. De hidtil gældende regler opretholdes og finder anvendelse på vandplaner og handleplaner opretholdt efter § 42, stk. 1, i lov om vandplanlægning.

Lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage

over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), hvis § 9 angår § 52, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 26

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, og §§ 8-25.⁵⁾

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før loven træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.), hvis § 4, angår fodnoten til lovens titel og § 8, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 24 og 25, og § 4, nr. 2 og 3. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.⁶⁾⁷⁾

Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., hvis § 150 angår § 25, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 139

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Miljø- og Fødevareministeriet, den 27. september 2016

MICHEL SCHILLING

/ Peter Østergård Have

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskaeder, EF-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

- 2) § 4, stk. 1, nr. 6, litra c, trådte i kraft den 21. november 2008, jf. bekendtgørelse nr. 1092 af 19. november 2008.
- 3) Lov nr. 1608 af 22. december 2010, der i § 2 indeholder en ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 484 af 11. maj 2010, trådte i kraft den 1. januar 2011, jf. lovens § 3, stk. 1.
- 4) § 11, nr. 2 og 3, i lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love, trådte i kraft den 1. juli 2016, jf. bekendtgørelse nr. 775 af 24. juni 2016.
- 5) §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, §§ 8-14 og §§ 16-25, i lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), trådte i kraft den 28. januar 2015, jf. §§ 1-2 i bekendtgørelse nr. 57 af 23. januar 2015 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.).
- 6) § 4, nr. 2, i lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.), trådte i kraft den 19. juli 2015, jf. bekendtgørelse nr. 911 af 17. juli 2015.
- 7) § 4, nr. 3, i lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.), trådte i kraft den 1. juli 2016, jf. bekendtgørelse nr. 776 af 24. juni 2016.